

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»
РЕГІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ЦЕНТР БНАУ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА: ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки
в умовах міжкультурної аграрної комунікації**

30 жовтня 2020 року

Біла Церква
2020

передбачено такі види кримінальних покарань, як: громадські роботи, виправні роботи, обмеження волі, позбавлення волі, штраф, арешт, конфіскація майна. Законодавчо визначено, що особа може бути звільнена від кримінальної відповідальності, якщо у неї вимагали надання неправомірної вигоди, і про такий факт вона повідомила до органів Національної поліції.

Враховуючи вищевикладене, та аналізуючи норми чинного кримінального законодавства, варто було б внести зміни у Загальній частині Кримінального кодексу України, а саме у ст. 11 ККУ зазначити, які дії суб'єкта кримінального корупційного правопорушення є корупційним правопорушенням. Іншими словами, особа, яка вчиняє суспільно небезпечне винне діяння у сфері корупції могла чітко розуміти, та усвідомлювати ті неправомірні дії, які понесуть за собою кримінальну відповідальність за вчинення корупційного правопорушення. Крім цього в Особливій частині Кримінального кодексу України також необхідно внести зміни, а саме виокремити корупційні кримінальні правопорушення у єдиний розділ задля їх систематизації, та конкретизації.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про запобігання корупції [Електронний ресурс]: Закон України від 14.10.2014р., № 1700-VII. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.

2. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України: кодекс від 05.04.2001, редакція від 01.05.2016[Електронний ресурс] – режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

УДК 2-9

МЕЛЬНИК Л.М., канд. політ. наук

ГРЕК І.М., асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

ФЕНОМЕН ЦЕРКОВНОГО РОЗКОЛУ В ІСТОРИОГРАФІІ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ СТ.

Аналізуються здобутки науковців у висвітленні сутності церковних розколів.

Ключові слова: церковний розкол, церква, розкольництво, єдина церква, релігійне життя.
Keywords: church schism, church, schism, single church, religious life.

Багато науковців приділяє увагу розкольництву. Із-за постійної присутності його у релігійному житті, це поняття стало окремою темою у науковій діяльності дослідників. Виникли навіть два напрями у вивченні розколу і у відношенні до нього: розкол очима „розкольників” і розкол очима „нерозкольників”. Обидва ці напрями мають свою історію, концепцію та своїх яскравих представників. Теорія розколів розвивається і поглиблюється. Тобто з упевненістю можна сказати, що наука про розкол теж перебуває в стані розколу.

У другій половині ХІХ ст. у зв'язку із зняттям цензури почалася масова публікація матеріалів про церковний розкол. Матеріали для означення історії розколу публікували Я.Л.Барсков, Е.В.Барсов, А. Богословський, Н.Ю. Бубнов, А.Е. Бурцев, Р. Попов, Н.И. Суботін, В.Г. Дружинін тощо.

Богословсько-філософське осмислення розколу дав В.Є.Соловйов. Він, зокрема, писав: "Розкол, хоча спочатку виступає на захист божественних і незмінних форм церкви, проти всяких людських нововведень, але несвідомо підмінюючи істинну ознаку божественності – кафолічності – іншою, зовнішньою, умовною і невизначеною ознакою старизни або батьківського переказу; розкол поступово віддаляється від божественного змісту церкви, розчиняючи широкі брами всякому людському свавіллю і особистому мудруванню" [1, с. 26].

Розвиваючи цю думку, І.М. Громогласов писав: "...розвиток національної свідомості не повинен вироджуватися в прагнення однієї народності протиставити себе цілому і бачити в собі саму вищу мету і кінцеве своє призначення. У сфері релігійного життя національна винятковість є практичним зреченням від уселенського християнства і поверненням до дохристиянського партикуляризму" [1, с. 28].

Оцінки розколу представниками державно-православної історичної школи в цілому негативні і близькі до духовно-академічного напрямку.

Так, К.Д. Кавелін указував на недолік розвитку релігійного відчуття у народі, "напівязичницькі уявлення і вірування" і "церковний формалізм як головну причину розколу" [5].

П.Н. Мілюков розглядав розкол як реакцію на "критичні, тобто елементи, неприйняття яких знайшло форму страху погубити свою душу за чужою, що західно привносяться, – іноземній волі" [5].

На думку П.Н. Мілюкова, "розкол – чисто духовний рух національного порядку, принципово неполітичне і абсолютно несумісне з ідеєю соціального. перевлаштування земного світу і тим більше активної боротьби, на яку розкол сам по собі був нездатний" [5].

Ф.М. Достоевський, наприклад, писав про розкол наступне: "найкрупніше явище російського життя і найкраща застава надії на краще майбутнє" [2].

Н.І. Костомаров говорив про те, що "розкол розворушив мозок людини" [3, с.266] з'явився "суттєвим явищем народного розумового прогресу, коли народ показав своєрідну діяльність в області думки і переконань" [4, с.256].

Отже, як бачимо, в другій половині XIX ст. у зв'язку із зняттям цензури почалася масова публікація матеріалів про церковний розкол.

Все це призвело до сплеску громадського і наукового інтересу до розколу. Втративши монополію, духовно-академічна школа "прокинулася" від ідеологічного сну і висунула низку яскравих учених, праці яких стали помітним внеском в науково-історичну і філософську думку.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Громогласов И.М. Русский раскол и Вселенское православие / И.М. Громогласов. Сергиев Посад, 1898. 44 с.
2. Достоевский Ф.М. Два лагеря теоретиков. Режим доступу: http://az.lib.ru/d/dostoevskij_f_m/text_1862_dva_lagerya_teoretikov.shtml
3. Костомаров Н. И. История раскола у раскольников / Н. И. Костомаров // Костомаров Н. И. Раскол. Исторические монографии и исследования. (Серия «Актуальная история России»). - М., 1994. - С. 265-327
4. Костомаров, Н.И. Раскол / Н.И. Костомаров. – Москва : Директ-Медиа, 2012. – 1448 с.
5. Милуков П.Н. Очерки по истории русской культуры. Режим доступу: <https://runivers.ru/bookreader/book9786/#page/20/mode/1up>

УДК 347.965.42

ЄФРЕМОВА І.І., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

АДВОКАТ-МЕДІАТОР: ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ПОСЛУГ

Визначено зміст адвокатської діяльності і зміст діяльності медіатора. Проаналізовано правові засади надання адвокатом послуг з медіації. Визначено особливості зміст договору про проведення медіації.

Ключові слова (Keywords): адвокат, медіатор, послуги з проведення медіації, врегулювання конфлікту, альтернативний засіб вирішення спору.

Відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокатська діяльність – незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту [1].

За загальним визначенням медіація це гнучкий процес, що проводиться конфіденційно, в якому нейтральна особа допомагає сторонам в процесі переговорів досягти згоди щодо вирішення спору або розбіжностей, при цьому сторони мають повний контроль над процесом прийняття рішень та самі визначають умови вирішення спору.

Отже, основна відмінність між діяльністю адвоката і діяльністю медіатора полягає у тому, що адвокат надає правову допомогу виключно одній стороні конфлікту (спору), діючи від імені клієнта і в його інтересах. Саме на незалежність медіатора вказує стаття 1 проекту Закону «Про

**Секція: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АГРАРНОГО,
ЗЕМЕЛЬНОГО ТА ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА**

Обіюх Н.М. Забезпечення енергетичної безпеки в країнах ЄС: шляхи імплементації загальноєвропейської енергетичної стратегії у національне законодавство.....	38
Настіна О.І., Цєпа Д.О. Проблемні питання державної підтримки фермерського господарства в Україні у 2020 році.....	40
Настіна О.І. Мораторій на відчуження земель сільськогосподарського призначення в Україні: проблемні питання використання земель.....	41
Мельник О.Г. Формування конкурентоспроможності виробничо-господарського потенціалу в контексті кластерної організації розвитку агропромислового виробництва в Україні.....	43
Пахомова А.О. Особливості інноваційних перетворень в аграрній сфері.....	44
Ярмоленко Ю.В. Договірна діяльність в АПК.....	46
Мельник В.О. Деякі аспекти основних принципів органічного сільського господарства за ІФОАМ (Міжнародна федерація органічних сільськогосподарських рухів).....	47
Ломакіна І. Ю. Роль соціальної відповідальності агробізнесу у забезпеченні сталого розвитку сільських територій.....	49
Ковальчук І.В. Проблеми правового регулювання дорадництва в аграрному бізнесі України.....	50

**Секція: ІСТОРИЧНІ, ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА**

Росавіцький О.О. Місцеві вибори та адміністративно-територіальна реформа в Україні.....	52
Сімакова С.І. Окремі аспекти характеристики корупційних кримінальних правопорушень в Україні.....	53
Мельник Л.М., Грек І.М. Феномен церковного розколу в історіографії другої половини ХІХ ст.	54
Єфремова І.І. Адвокат-медіатор: особливості надання послуг.....	55
Малишко І.В. Медіація, як один із способів вирішення конфліктів.....	57
Курчин О.Г. Єдиний європейський патент: правові гарантії.....	59
Макарчук В.В. Правовий режим землекористування колоністів та іноземних поселенців в Російській імперії.....	60
Черненко В.Л. Роль молодіжної організації «Пласт» у національно-патріотичному вихованні учнівської та студентської молоді.....	62